

Nr 265.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående tillfällig ned-sättning av räntan å köpeskilling för vissa lägenheter, som upplåtits från kronojord, given Stockholms slott den 13 mars 1937.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

A. Pehrsson-Bramstorp.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 13 mars 1937.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, ENGBERG, SKÖLD, NILSSON, QUENSEL, FÖRSLUND.

Chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Pehrsson-Bramstorp, anför:

Kungl. Maj:t har i årets statsverksproposition under utgifter för kapitalökning (bil. 8, p. 10) på min hemställan beslutat föreslå riksdagen bland annat medgiva, att beträffande lån, som efter ingången av 1920 beviljats från

egnahemslånefonden, den årliga räntan å stående delen av lånen må under tiden 1937—1939 utgå efter 3.6 procent för jordbrukslån och 4 procent för bostadslån.

De för upplåtande av egnahemslägenheter och av jordbrukslägenheter, som hembjudas viss person, ävensom av jordbrukslägenheter under åborätt från vissa kronoegendomar gällande grunder i avseende å förräntning och betalning av ogulden köpeskillning äro i huvudsak av samma innebörd som de i avseende å egnahemslånen stadgade bestämmelser. Enligt nu gällande grunder, vilka antagits av riksdagen och återfinnas i förordningen den 6 juni 1929 (nr 176) angående försäljning i vissa fall av kronoegendom m. m. skall sålunda köpeskillingen vid försäljning enligt 9 § eller 13 § a) av förordningen liksom köpeskillingen för kronan tillhöriga, å åbolägenheter befintliga byggnader, allt i den mån köpeskillingen erlægges genom avbetalningar på sätt i 22 § A) av förordningen sägs, betalas och förräntas enligt i huvudsak liknande grunder, som jämlikt kungörelserna nr 217 och 218 år 1928 tillämpas för egnahemslån för jordbrukslägenheter. Bestämmelserna rörande räntan i förordningen nr 176/1929 hava sedermera ändrats genom förordningarna nr 127/1934 och 55/1935 i anslutning till en genom kungörelse nr 124/1934 verkställd ändring i kungörelsen nr 217/1934. En tillfällig ändring i räntebestämmelserna, gällande för åren 1932 och 1933, har dessutom vidtagits genom kungörelsen nr 250/1932. Förenämnda förordning nr 176/1929, vilken trädde i kraft den 1 juli 1929, ersatte en tidigare förordning i ämnet den 17 december 1926 (nr 509), vilken i sin tur trädde i stället för kungörelsen den 17 oktober 1913 (nr 271) angående grunder för upplåtande av egnahemslägenheter från vissa kronoegendomar. Sist nämnda kungörelse ändrades i avseende å räntebestämmelserna och betalningsvillkoren genom kungörelserna nr 728/1919 och nr 131/1923. Kungörelsen nr 509/1926 erhöll ifråga om räntebestämmelserna och betalningsvillkoren ändrad lydelse genom kungörelsen 240/1927. För de jämlikt 1913 och 1926 års författningar upplåtna lägenheterna tillämpas ränte- och betalningsbestämmelser, som i allt väsentligt äro av samma innebörd som de vid tiden för respektive upplåtelser gällande egnahemslånebestämmelser.

När räntesatserna för egnahemslån tidigare ändrats, har motsvarande jämkning vidtagits i avseende å räntan för ogulden köpeskillning för de från kronoegendom upplåtna lägenheterna. Så torde jämväl nu böra ske. Vid bifall härtill torde det få ankomma på Kungl. Maj:t att meddela de föreskrifter, som må finnas erforderliga för anordningen.

I anslutning till det anförda får jag alltså hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva

att i avseende å köpeskillning för sådan jordbrukslägenhet eller byggnad å åbolägenhet, som år 1920 eller senare år försålt eller försäljes från kronoegendom, räntan må, i de fall där köpeskillingen förräntas enligt enahanda grunder som

gällt eller gälla för den stående delen av egnahemslån för jordbrukslägenheter, under tiden 1937—1939 utgå efter 3.6 procent.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen bifaller Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Allan Tigerschiöld.